No. 2309 Zaterdag 7 April 1928. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

PASCHEN.

Zeer vroeg op den eersten dag der week, kwamen zij aan het graf, toen de zon juist was opgegaan, en zeiden tot elkander: „Wie zal ons den steen afwentelen van de deur van het graf?" En opziende zagen zij den steen reeds afgewenteld. In het graf gaande zagen zij ter rechter zijde een jongeling zitten, omkleed met een wit gewaad. En zij werden zeer ontsteld. Doch hij sprak tot haar: Weest niet ontsteld! Gij zoekt Jezus den Nazarener, den Gekruisigde; Hij is verrezen, Hij is niet hier!"

Zoo luidt het eenvoudig verhaal van Jezus' verrijzenis in de geschiedboeken der Evangelisten. Oppervlakkig beschouwd leest men er niet meer in dan het grootste van Christus' wonderdaden, gewrocht op deze aarde, hoe Hij eenmaal gestorven, uit eigen macht van de dooden is opgestaan, en dus macht scheen te hebben niet alleen over winden en golven, maar zelfs over den dood, die overwinnaar was der wereld. Maar er ligt in dit gebeuren zulk een diepe kern, die wij niet kunnen proeven, of het moet eerst een weinig ontleed, en de beteekenis van Christus' verrijzenis moet wat dieper betracht worden.

In dit gebeuren ligt de grondslag van ons geloof, zoodat de Apostel Paulus zegt: „Ware Christus niet verrezen, ons geloof was ijdel". Welk was de taak van Christus geweest hier op aarde? Het herstellen van het verloren leven. Het leven der ziel was geknakt door de zonde, en de dood met al zijn bitterheid, die de straf was der zonde, was voor den mensch het schrikbeeld, die dit tijdelijk leven zou veranderen in een eeuwigen dood. Dus moet Christus den strijd aanbinden met de zonde en gerechtigheid, tusschen dood en leven. En dan was Christus schijnbaar de overwonnene, en in droefheid waren Zijne leerlingen en de vrouwen, die Jezus lief hadden, en zij weenden bij Zijn heengaan. Wel geloofden zij in Zijne Godheid, maar zij begrepen niet ten volle het mysterie, hoe door den dood het leven kon komen in de wereld. Ten derde dage trokken zij uit, om het lichaam van Jezus te balsemen, en wanneer zij het graf ledig vonden, niemand die zich Christus' woord herinnert: „ten derde dage zal Ik verrijzen", maar een engel des Hemels moest hun de blijde boodschap verkonden, dat Christus verrezen was.

Dat was de overwinning op zonde en dood; Christus, die den zondelast der menschen op zich had genomen, moest ook de straf der zonde ondergaan, en zijn leven geven tot losprijs van velen. Maar thans uit eigen macht verbreekt hij de boeien des doods en machtiger dan deze verlaat Hij de gevangenis des doods, en het graf vonden zij ledig. Dat is de verlossing der wereld van zonde en dood, dat is het keerpunt in de bovennatuurlijke orde van 's menschen leven.

Maar zonder egoïstisch te schijnen, wanneer deze ommekeer in mij plaats vinden, wanneer zal ik gaan deelen in de overwinning van Christus? Want ook ik ben een kind van Adam en in zonden ontving mij mijne moeder. Naast de geboorte uit de vrouw hebben ook wij een wedergeboorte gehad, waaraan dus een sterven moest voorafgaan, een sterven met Christus aan de zonde. „Voorwaar, voorwaar ik zeg u, zoo iemand niet herboren wordt door het water en den H. Geest, kan hij het leven in zich niet hebben." Gestorven met Christus aan de zonde, zijn wij in het doopsel met Hem verrezen tot een nieuw leven, maar wij konden slechts verrijzen in Christus, en daarom werden wij in Hem ingelijfd, „gekerstend of gechristend". Dat was voor ons de groote overgang naar het leven. De groote overgang ligt tusschen zonde en genade, tusschen leven en dood, en niet tusschen het tijdelijke en het eeuwige leven. De dood, die echter zonder prikkel is voor hem, die het bovennatuurlijk leven uitleeft, het is ook nog voor ons de straf der zonde, waarin ook wij ons deel der zonde zullen moeten uitboeten. Maar de dood door Christus overwonnen, en door Hem dus ook in mij overwonnen, zal dus voor mij slechts de overgang zijn van sterfelijk naar het onvergankelijke leven.

De dag van ons doopsel, dat was ons Paaschfeest, onze overwinning over zonde en dood, doch slechts in Christus Jezus Onzen Heer.

Hoe treffend schoon trachtte de kerk deze twee te vereenigen, wanneer zij oudtijds de doopleerlingen in den paaschnacht toeliet tot het H. Doopsel, om op den blijden Paaschmorgen de verrijzenis van Christus en hunne verrijzenis in Christus te vieren; gekleed in de witte kleederen tot aan Beloken Paschen, maar gekleed in het koninklijk kleed van het kindschap Gods dat hunne ziel zal blijven sieren, zoolang zij met Christus vereenigd zijn.

Waar leven is, daar moet ook een voedsel zijn, dat dit leven onderhoudt, en op den blijden Paasch-morgen zullen de pas-gedoopten of weder-geborenen gevoed worden door Christus zelf, zoodat zij ten volle hun nieuwe leven kunnen uitleven: „Ik leef, doch niet ik, maar Christus leeft in mij." En in deze groote Paaschgedachte verstaat gij ook beter, waarom de kerk den Paaschtijd als verplichtend heeft vastgesteld voor Communie en biecht. Het leven moet onderhouden worden, anders zal het sterven uit zwakte; is Paschen het feest van ons leven in Christus, dan zal de kerk ons ook verplichten in dien tijd dit leven te sterken door Christus. De genade des doopsels kan verloren gaan, het „Boetebad", om een oude zinrijke spreekwijze te gebruiken, geeft de reinheid weer.

Dan zal op het Paschen het Alleluja weerklinken uit duizenden kelen; dat is de opstanding uit het graf, de verrijzenis tot het nieuwe leven.

De opstanding uit het graf en de overwinning der zonde in Christus Jezus onzen Heer. De opstanding tot het nieuwe leven in Christus der pas-gedoopten, de opstanding tot het herwonnen leven der rouwmoedige geloovigen.

En toch is deze veelvoudige opstanding slechts éénvoudig n.l. in het groote feit der opstanding van Christus, die als onze Eerstgeborene uit de dooden is opgestaan.

Zoo zal Paschen voor ons iets anders worden dan een louter kerkelijk feest. Paschen dat behelst voor ons „realiteit"; een werkelijke inlijving in Christus in ons doopsel; dat is voor ons de werkelijke overgang geweest van de zonde tot de genade; de werkelijke overgang van den dood tot het leven, niet uit eigen macht, maar dank zij Jezus Christus onzen Heer. Dat is onze Paschen.

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Moet constateeren, zij 't ook contre coeur, dat 't *het* Curaçaosche intellect, waarmee ik vooral 'n groot percentage van de Amigoe-lezers op 't oog heb, danig mangelt aan litterair bewustzijn.

Geloof me, 'n klassiek gebogen fijn proevende litteraire neus, begint zoo langer zoo meer 'n rariteit te worden op de oevers van onze in 't teeken van den dollar staande St. Anna-baai. Waarom?

Great Scott, nu vragen ze je nog met 'n stalen gezicht: waarom?

Uit je vel springen, is 'n reuze-onhebbelijke prestatie, maar anders....

Kijk 'r 'ns hier, zoo zit 't.

Heb in m'n laatste onder-de-streep 'n titelloos versje van 'n zekeren Brunclair laten afdrukken, en toen met 'n allervriendelijkste glimlach gevraagd: Wie van m'n lezers weet me nu te vertellen, waarover die meneer aan 't boomen is?

Nu zet ik U toch te raden, hoeveel van die intellect-menschen er op zijn ingegaan, ik bedoel me van repliek gediend hebben?

Niet schrikken! Geen vier, geen drie, geen twee, maar *één*, *één* enkeling, één heelemaal alleen!!

Herinner me een mijner Engelsche grooms, die bijzonder polyglotterig was aangelegd.

Of ik ook Duitsch kende, vroeg ie me 'n keer.

Duitsch? Nou, a little bit.

Toe, Father, zeg 'ns wat in 't Duitsch. Schweinhund!

Is dat 'n Duitsche knor-knor?

Ja, 'n soort amalgama er van, en wil je nog meer moffrikaansch, luister: „Ein ist kein" wat „Een is geen" beteekent, snap je dat?

Hij snapte 't, en verdween.

Acht uur zeven, nà z'n avondgebed, klonk polyglotje's periodiek slaperig: Good night, Father!

Kom 's hier, sonny, goed opgepast vandaag?

Fine, Father?

Mooi zoo! Geef me dat blikje 'ns, hier boy, heb je 'n lekker sweetje.

Peinzend schouwde ie neer op 't gesuikerd bonbonnetje plakkend op z'n vereelte handpalm, en met van pret glinsterende kijkers guitigde ie: Ein ist kein, Father!

Als ge denkt, dat toen nog dat kiezige blikje potdicht bleef, dan heeft U 't heelemaal mis, dan kent U me heelemaal niet, want zelfs met de kleinste dosis gezonden humor krijgt ge alles van me gedaan.

Deez' met zoetigheid bekrachtigde Engelsch-Duitsche entente speelde me door 't hoofd, toen die bewuste eenzame brief van stad, via 't Curaçaosche binnenland, hier kwam aanspoelen.

Bedoel met dat „kein", niet in 't minst onaangenaam te zijn aan den eenling-auteur, integendeel z'n vlotte geestige prettig aandoende pennevrucht is me minstens 'n twintigtal inzendingen van andere willekeurlingen waard, wat U me grif zal toegeven, als U z'n schrijven gnuivend met krullende neus, zal hebben gesavoureerd.

En nu hoe noode ook, weer aan 't copieeren van dat Brunclair-product, heel en alleen uit 'n practisch zakelijk oogpunt, want anders gaat, geloof me, 't coloriet van deez' pittige paraphrase jammerlijk te loor.

Letterzetter, abstraheer nu 'ns van 't hoofdbreken dat ik je maandelijks bezorg met 't ontcijferen van m'n vulpen-hiëroglyphen, en vinger nu weer met vaardige hand uit 't vierkante hokje de mierenpootjes-lettertype, en zet nog eens dat poëem, ik beloof je dat 't de laatste keer zal zijn.

„Huppel
„Wellen „druppel
„de
„Kaskatellen „nijg
„narcis
„voorover
„fris
„Klets de kring „tintel over
„Vlak
„Klets de kring
„Vlak
„Klets
„en wiegel
„Surprise spiegel
„Welletjes
„Nou is 't welletjes
„zijn uw rimpels zoo boos
„Breek niet het beeld zoo broos
„het herderinnetje met de
mirabelletjes".

En nu 't woord aan den geachten inzender, die zich „Dithyrambe" teekent:

5 Maart, 1928.

Waarde Jan Paul,

„Ik heb het gedicht gelezen en genoten! En de titel? wel heel nuchter: *Het Uitgaans-avondje*.

„Laat ons zeggen Carolina, want de „tijd dat ze Kee, Jans of Trui heeten „is allang voorbij, heeft haar avondje. „Heel de week slof-slentert ze door „het huis, maar in het blijde vooruit„zicht doet ze vlug en kwiek de nog „restende bezigheden: *huppel druppel*. „Nu houdt Carolina een monoloog: „*Wellen* -is natuurlijk een samentrek„king van „wij willen;" want hoog„Haarlemmerdijksch spreken de dienst„doende nog niet. *Kaskatellen*, dit is „natuurlijk fout van den zetter; en moet „zijn: „*kas-na-tellen*, m. a. w. Caro„lina overlegt bij zich zelf om haar por„temonnê na te zien, of het b. v. kan „lijden om op dien bewusten avond een „portie ijs te gaan eten met haar Kloris „in het druk besproken Brion-Plein„café aan het in desolaten toestand „verkeerende tafeltje met de smoeze„lige stofdoek.

„*Nijg Narcis voorover fris tintel over*. „Duidelijk zien we hier Carolina „voor de toiletspiegel; fris tintel over, „we zien ze de wangen kleuren met „de stift. Maar nu komt er een kink in „den kabel. Mevrouw roept van uit „de keuken: Carolina, kindje, moeten „die vuile vaten zóó blijven staan? „Wasch die eerst eens om. Dat zal de „gedienstige even hebben: *Klets de kring, vlak, klets de kring, vlak, klets*.

„Je hoort als het ware den boel „aan gruzelementen vallen.

„En *wiegel suprise spiegel*. Van een „zóó op de kop tikken van het beel„dende woord zou van Dalen smak„kebekken! Al zijn de verrassingen „juist niet van de aangenaamste soort, „telkens staan we weer vóór nooit ge„droomde uitingen van het dienst„boden-karakter. *Wiegel*, we zien Ca„rolientje vóór ons, met nijdige ruk„ken het bovenlijf links en rechts „zwaaiend bij het loopen; vandaar „denkelijk de Hollandsche uitdruk„king: de meid heeft 't weer op haar „heupen. Nu is Mevrouw opnieuw aan „het woord. Carolientje, kind, zou je „niet vóór je uitgaat de schoenen van „Mijnheer een beurt geven. Mijnheer „moet er morgen mee naar zijn kan„tor. Thans barst de bom los. Caroli„na buldert: *welletjes; nou is 't welletjes*. Ze verpikt het vierkant om nog „een vinger uit te steken. Daar ligt het „ideaal van den dichter in het slijk der „werkelijkheid ter neer. De man had „immer gedacht dat de rimpels in het „dienstboden-gelaat, gegroefd door „werken en zorgen, schoon waren: *Zijn uw rimpels zóó boos?* De dichter, die „steeds gemeend had dat in iedere „dienstbode de kinderlijke eenvoud „en oprechtheid en de gedweëe volg„zaamheid van het herderinnetje met „de mirabelletjes te moeten zien, wordt „door het ongezouten optreden van „Carolientje tot de harde werkelijk„heid wakkergeschud.

„*Breek niet het beeld zoo broos „het herderinnetje met de mirabelletjes*.

„Daar zit hij ter neer, als een wrak „op de dichters-zee, troosteloos, met „zijn hand in zijn weelderige lokken."

Dithyrambe.

Heb ik tè veel gezegd?

Ja, praat nu maar niet, al is nu de titelatuur ook foutief, ge hebt toch maar gesmuld aan die malsche sappige zinnetjes, die zoo smijdig geruischloos loopen, gelardeerd met tal van verrassende springlevende litteraire moment-opnamen, als 'n met animo in mekaar gezette Sinterklaas-surprise.

Aan „Dithyrambe" m'n grooten dank.

Onder welken naam die meneer in de Burgelijken Stand staat geboekt? Hier past 'n plechtig zwijgen, het zwijgen als 'n pot.

Maar mogen we nu toch eens eindelijk de titel van Brunclair's poëtische bevlieging vernemen?

Dat is wat anders. Daar gaat ie: „*De Fontein*".

Hè? Ja zegt U nu maar niet, hè, want dan wordt U 'n beetje onnatuurlijk, maar 't is zoo, niets meer en niets

Koloniale Raad.

Maandag 2 April 1928.

Een ontwerp tot wijziging van de verordening omtrent den postdienst en een ontwerp tot vaststelling van een nieuw tarief voor den rooimeester op Curaçao worden naar de afdeelingen verwezen.

In het ingediende ontwerp tot wijziging van den postdienst wordt onder meer voorgesteld de mogelijkheid te openen op Negropont en aan de St. Nicolaasbaai (Aruba) hulppostkantoren te openen. De wijze van uitdeelen van brieven zal naar de bestaande behoefte of de beteekenis van het kantoor bij besluit van den Gouverneur geregeld worden. Verder wordt voorgesteld dat aan boord van paketschepen ook correspondentie vervoerd kan worden in daarvoor door de posterij beschikbaar gestelde brievenbussen. Wegens de uitbreiding van het postverkeer en toegenomen werkzaamheden ter Administratie van financiën stelt het ontwerp tevens voor den postdirecteur op het eiland Curaçao te benoemen tot „Directeur der posterijen" en hem onder de orders van den Gouverneur met het beheer der posterijen te belasten.

Ingekomen zijn twee requesten in zake de nieuwe salarisregeling.

De Heer E. de Veer Abrahamsz namens de Commissie van verzoekschriften verslag uitbrengende, adviseert die twee requesten in de afdeelingen te behandelen. Aldus wordt besloten.

De Voorzitter doet mededeeling van een schrijven van den Gouverneur strekkende ten geleide van een exemplaar „Regeeringsreglementen van Suriname en Curaçao" van Prof. Mr. Kleintjes.

Daarna leest de Voorzitter het volgend schrijven van den Gouverneur voor:

Willemstad, den 2den April 1928.

Bij de behandeling in de Tweede Kamer der Staten Generaal van de Curaçaosche begrooting voor het loopende dienstjaar is onder meer ter sprake gekomen de wijze, waarop bij Koninklijk Besluit van 21 November 1927 No. 34 (Publicatieblad No. 56) geregeld is de opdracht van den politiedienst in Curaçao aan de troepen aldaar.

Overwegende bezwaren bleken er te bestaan tegen de artikelen 2 en 4 van dat besluit, welke men in strijd achtte met artikel 153 van het Curaçaosche Regeeringsreglement.

In het belang van de totstandkoming en verdere doorvoering van de reorganisatie van den politiedienst heeft Zijne Excellentie de Minister van Koloniën aan de Kamer toegezegd te zullen bevorderen, dat aan de gerezen bezwaren zou worden tegemoet gekomen.

In verband daarmede zal vermoedelijk eerlang -a. aan artikel 2 van genoemd Koninklijk besluit eene nieuwe lezing worden gegeven, waartegen het bezwaar der onwettigheid zeker niet meer zal kunnen worden aangevoerd;

b. art. 4, dat bedoelde door eene algemeene formule wijziging te brengen in de redactie van wettelijke voorschriften van lagere orde, worden gesupprimeerd;

c. artikel 6 de wijziging ondergaan die het vervallen van artikel 4 noodig maakt en gezuiverd worden van een tweetal schrijffouten.

De overweging van deze wijziging wordt bij den Raad van State aanhangig gemaakt.

Ik meende goed te doen Uwen Raad hiervan mededeeling te doen.

Naar ik hoop zal ik spoedig in staat zijn aan Uwen Raad te doen toekomen een ontwerp-verordening, die de noodige wijzigingen in verschillende verordeningen en keuren aan het oordeel van Uwen Raad zal onderwerpen.

Uw Raad zal dan telkens waar eene bevoegdheid is opgedragen aan „het hoofd der politie" kunnen uitmaken of die bevoegdheid ook in de toekomst zal moeten blijven opgedragen aan den „Procureur-generaal", die hoofd der politie blijft, dan wel zal worden overgedragen aan den „Commandant der troepen", die met de leiding van den politiedienst is belast, of aan een andere autoriteit.

Gelijk aan Uwen Raad bekend, is het voormeld Koninklijk besluit van 21 November 1927, No. 34 nog niet in werking getreden.

Dit zal, evenmin als met betrekking tot het te verwachten wijzigingsbesluit, niet geschieden zonder dat vooraf overleg met Uwen Raad zal zijn gepleegd over mogelijk door Uwe Raad wenschelijk geachte nadere regelingen.

De uitoefening van den politiedienst in Curaçao zal dus vermoedelijk in de eerste maanden nog niet aan de troepen worden opgedragen.

Ten einde gebruik te kunnen maken van de diensten en bekwaamheden der uit Nederland reeds uitgezonden politiemilitairen en ter versterking der politiemacht alhier, heb ik met ingang van 31 Maart j. l., met behoud der nog steeds bestaande politieorganisatie, den heer Borren tijdelijk benoemd tot waarnemend Commissaris van Politie voor het stadsdistrict, den Luitenant Berger aangewezen om bij ontstentenis van den heer Borren dezen in die qualiteit te vervangen, den hoofdagent Timp tijdelijk benoemd tot Inspecteur van politie en een 53 daartoe door den Procureur-generaal voorgedragen en geschikt geachte militairen benoemd tot buitengewoon agent van politie.

Deze militairen, die op 1 April j.l. begonnen zijn in het stadsdistrict gezamenlijk met de burgeragenten van politie geregeld dienst te doen, worden daardoor in staat gesteld vereischte locale kennis te vergaren en zich verder te bekwamen in de taal der bevolking, terwijl aan den anderen kant aan de bevolking de gelegenheid wordt geboden om zich daadwerkelijk te overtuigen van wat de militaire politie in de toekomst zijn zal.

Ik vertrouw, dat de voorstelling, die men zich van de militaire politie en hare manschappen had gevormd, bij nadere kennismaking eene verandering ten goede zal ondergaan.

Ik zal het op prijs stellen wanneer Uw raad den heer Procureur-generaal op een door Uwen Raad te bepalen uur en dag in Uwe afdeelingen als mijn gemachtigde zult willen ontvangen om met hem te bespreken de punten, die Uw Raad voor nader overleg in aanmerking zoude willen brengen en de meest geschikte wijze om dat overleg te plegen.

De Garnizoens-Commandant, Kapitein Borren, verzocht van zijne detacheering te Curaçao na verloop van den termijn, waarvoor hij zich verbond, te worden ontheven.

De Gouverneur van Curaçao,

(w. g.) Brantjes.

De Voorzitter stelt voor later aan den Gouverneur mede te deelen wanneer de afdeelingen den Procureur-generaal kunnen ontvangen.

Aldus wordt besloten.

Bekendmaking.

Ondergeteekende brengt ter algemeene kennisse, dat met ingang van Zaterdag, 31 Maart 1928, een ieder zich in den vervolge voor alle politie-aangelegenheden voortvloeiende uit de Algemeene Politie-keur 1917, (P. B. No. 11) met betrekking tot het 1ste-of stadsdistrict op Curaçao te wenden heeft tot den bij G. B. ddo. 28 dezer, No. 312 met de leiding van den politiedienst in dat district tijdelijk belasten waarnemend Commissaris van Politie.

Willemstad, 28 Maart 1928.

De Procureur-Generaal,

Hoofd der Politie,

2—3 *M. VAN DIJK.*

minder dan 'n doodeenvoudige fontein.

Luister naar raad, plof in uw clubfauteuil, ontplooi de Amigoe en lees hard op, langzaam, vooral langzaam, met intens gevoel, vooral met intens gevoel, precies tienmaal deez' lyrische escapade op litterair gebied, en ik verzeker U plechtig, dat vóór ge halfweg zijt, ge of de fontein duidelijk hoort klateren of bopeloos zijt weggesoesd in 'n zacht-behagelijke sluimering.

Welk effect die lectuur op mij gehad heeft?

Wel, om je de waarheid te zeggen, heb geen waterkelater, maar wel 't klapwieken van 'n uiltje gehoord, wat ik toen maar, na 'n reuze-kraakgeeuw geknapt heb.

***

Zit vóór m'n bureau.
Pen gereed te starten.
Wiegelende-tusschen-lippen-sigaar.
Scamp vliegen happend, ten Z.O. van m'n kuitenstelsel.
En peins en peins.
Niet de hond, maar ik.
Geen succes!

Tabula rasa, één hoog boven achter m'n brillen-glazen.

Kon volstaan, schreef ik modern, met: bureau, pen, sigaar, kuit, scamp, bril, 't verband moet ge dan zelf maar inlasschen, maar ik schrijf niet modern.

Scamp fixeert z'n linkerflank, slaat aan 't krabben, krabben, krabben.

Vlooibeesten die in 't gedrang komen.

Stakkers!

Van de weeromstuit — 'n soort pulvis sympatheticus — begin ik ook in m'n pas gekortwiekte brosse te vingerkroelen.

Wat doe je al niet als je peinst? Vaak idioterig, dat is zeker.

'n Ruk aan de kantoorbel, als van den Rotterdamschen facteur, die 's avonds de laatste post bezorgt op Diergaardesingel 88.

Met leeg hoofd en route naar m'n wigwam's westerkant.

Daar staat in deurpost 'n zwarte vrouw, 'n gitzwarte vrouw, 'n felnijdige boos kijkende vrouw met trillende onderlip.

Wat is er aan de hand, mama?

Ta un berguenza, pastoor, 't is 'n schande!

Hoera, jubelde 't in m'n binnenste binnenste, daar is wat gebeurd, je reinste „Deus ex machina", copie, copie, copie, kom hier in 't kantoortje, vrouwtje, en ga daar 'ns kalm zitten.

Ik vlijde me in m'n gammele armstoel, zoog 'ns pensief aan m'n sigaar, en lispelde „fire away", wat ze niet en toch weer wel verstond, want aanstonds barstte ze los:

Shon pastoor, ta un berguenza, 't is 'n schande! Kom nu 'ns bij den put kijken. 't Is er 'n zootje! En dat is in den laatsten tijd elken dag zoo. Ze smijten met 't water, of 't niet op kan. Kerels komen met karren met groote tonnen er op 't water weghalen. Met vijf zes tegelijk staan opgeschoten meiden daar te wasschen en te plassen, wat pastoor wel honderdmaal verboden heeft.

Zeker, zeker, máma, beaamde ik vaderlijk.

Als 't zoo doorgaat, shon pastoor, dan is de put over 'n paar maanden heelemaal leeg, en wat moeten we dan in Gods naam doen, als er geen regen komt, pastoor z'n regenbak is ook pas halfvol.

All rigt! Ik pak m'n potlood, en zeg me nu maar 'ns de namen van die patjakkers, die waterdieven heeten?

Ai, pastoor, m' n' sa, ach, pastoor dat weet ik niet.

Zag duidelijk, engelbewaarder van dat geëxalteerde juffie plots verbleeken, en toen heel treurig kijken, want op dat oogenblik loog haar beschermelinge, dat ze zwart werd, ik bedoel scheel zag.

Schandelijk?

Ja, enfin dat is zoo, maar ook begrijpelijk.

't Is immers 'n bekend typisch tropeneuvel, zelden vrij en frank te durven uitkomen de zegger te zijn van beschuldigingen, die je 'n ander achter z'n rug naar 't hoofd gegooid hebt.

Aan onderhavige delinquente, in die sfeer van laffe bangigheid opgegroeid, en daarenboven nog bedeeld, misdeeld met 'n je reinste garnalenverstand, zal dat delict hierboven heusch zoo zwaar niet worden aangerekend.

En nu nog 'ns eventjes die bewuste Wilhelmina-put voor 't voetlicht gebracht.

Als die verticaal onderaardsche gemetselde watertube op mijn terrein stond — 't scheelt maar 'n voet of wat — dan had ik al lang z'n wijde bolronde mond gesloten, ook uit hygienisch oogpunt, en 'm slechts laten gapen op bepaalde uren van den dag, en dan nog onder vertrouwbare controle.

Geloof me, dat is een van de meest practische methodes om 't volk hier zoo lang mogelijk te behoeden tegen een der grootste rampen die 't kan treffen: WATERGEBREK.

'n Blauwen Maandag hebben we in de schaduw van m'n kerk 'n politiepost gehad.

Op 'n zoel wonderigen ochtend remde piepend 'n truck voor dat onooglijk hutje, en met heel z'n rataplan verdween de heilige Hermandad weer achter de Oosterkimme.

Waarom?

Dat kunt U evengoed aan Stanley m'n groom, of aan Toedjoe m'n paard, of aan m'n weggeloopen ezel Ford vragen, die weten er met hun allen te zaam evenveel van als ik, wat is: nihil niks.

Of me die exodus van de sabelmannetjes spijt?

Ja, niet zoozeer omdat ze zoo reusachtig veel gepresteerd hebben, om 't gezag in m'n heerlijkheid hoog te houden, want feitelijk heb ik ze nooit anders, dan op den tegen den hutmuur gewipten stoel zien zitten klimaat-schieten; maar omdat zoo'n mannetje met koperen knoopen je uitgelezen individu is, om 'n paar uur per dag bij die Wilhelmina-put te lummelen, en uit te kijken dat 't kostbaar nat niet noodeloos wordt vermorst.

En nu is die kans verkeken.

Zou 't te veel gevraagd zijn, om 'n civiel, een burger met die gewetensvolle taak te belasten, de paar dollars per maand, die men daarvoor zal moeten neertellen, is toch nog maar 'n schijntje bij de tonnen gouds, die de nieuwe waterleiding aan 't Gouvernement zal kosten.

Hoop, dat onze nieuwe districtmeester nu daartoe 'ns 't initiatief zal nemen.

En nu ben ik uitgepraat.

Kom 'ns hier herderinnetje met de mirabelletjes.

En zeg nu 'ns netjes, Jan Paul, nou is 't welletjes.

Dank je lieve kind, dat heb je of keurig afgebracht.

Aan al m'n lezers: 'n zalig Paschen!

JAN PAUL.

San Willibrordo
Palm Zondag 1928

Heden ontvingen wij de treurige tijding, dat onze geliefde Vader, Behuwd- en Grootvader,

de Heer C. J. Polvliet,

Gepensioneerd Generaal-Majoor der Genie,

in den ouderdom van 80 jaren te 's Gravenhage, is overleden.

Willemstad, 5 April 1928. *Uit aller naam:*

Dr. H. POLVLIET.

Concert van „I. D. O".

Het Concert van „I. D. O". dat was aangekondigd voor Dinsdagavond 10 April a. s. is tot nadere aankondiging uitgesteld.

BERICHTEN

KERK-NIEUWS.

Morgen, hoogfeest van Paschen, is er om 9 uur Pontificale H. Mis in de St. Annakerk, Otrabanda.

Benoemingen.

Tot Pastoor van S. Mateo is benoemd de Z. E. Pater L. VAN ROOY, Pastoor Playa Bonaire; tot Pastoor van Playa Bonaire de Z. E. Pater D. REISCH; tot Pastoor van de Noord Aruba, de Z. E. Pater S. HAGEMANS, thans Pastoor van S. Mateo; terwijl de Z. E. Pater T. JANSEN, Pastoor van de Noord Aruba, binnenkort met verlof naar Holland gaat.

De Z. E. Pater D. REISCH zal Donderdag a.s. naar Bonaire vertrekken, terwijl de Z. E. Pater VAN ROOY hier Maandag 16 April verwacht wordt; Dinsdag 18 April zal de Z. E. Pater HAGEMANS naar Aruba vertrekken.

Bazaar.

Maandagavond om 8 uur wordt de Bazaar ten bate der Mgr. Niewindtstichting plechtig geopend door Mevr. Brantjes-Schretlen.

De vele inzenders hebben hun best gedaan, - er is werkelijk een prachtkeur van fijne handwerken en fantasie-artikelen. Nu moet alles aan den man gebracht, - alles moet omgezet in klinkende munt. Want daar is 't om te doen.

Wij twijfelen er niet aan, dat onze Roomsche menschen hun best zullen doen, het is toch voor een algemeen roomsch belang.

Toe laten we eens royaal zijn. Wij zijn 't zoo dikwijls, als 't een of ander feest betreft, en voor een of ander pretje is. Nu voor zoo'n zuiver roomsche zaak, die 't onderhoud onzer kerken en de bouw van nieuwe kerken is, is er reden te over om eens wat dieper dan anders in de beurs te tasten.

Het resultaat moet schitterend zijn.

Militaire politie.

Wegens de toezegging door den Minister v. Koloniën in de Tweede Kamer gedaan, om de reorganisatie der politie bij nader overleg met den Kol. Raad te regelen, is het Koninklijk Besluit van 21 Nov. j. l. nog niet in aanwerking getreden.

Toch zijn 54 politie-militairen met ingang van 1 April in dienst getreden, als buitengewoon agent van politie, onder den Procureur-Generaal als Hoofd der politie, kapitein Borren als waarnemend Commisaris, Luitenant Berger als plaatsvervangend Commissaris en den hoofdagent Timp als Inspecteur van politie.

1 April 's nachts ten twaalf uur zijn zij in dienst getreden, naast de bestaande burgerpolitie, zoodat naast elk burgerpolitieagent een politiemilitair optreedt. Zij zien er kranig uit, en maken, gewapend met klewang, revolver en klop, een uitstekenden indruk. Naar wij van verschillende zijde mochten vernemen, zijn zij in hun optreden uiterst beschaafd, zonder een zweem van militair machtsvertoon, eer het tegendeel. Met kalmte en bezadigd- en voorzichtigheid weten zij de orde te handhaven en iedereen te doen gehoorzamen aan hun orders. Wij twijfelen er dan ook niet aan of de wensch door Z. E. den Gouverneur geuit zal in vervulling gaan, „dat de voorstelling, die men zich van de militaire politie en hare manschappen had gevormd, bij nadere kennismaking eene verandering ten goede zal ondergaan."

Kantongerecht-Aruba.

Door het Kantongerecht van Aruba is de schipper van de „20 de Juli", welk schip kortgeleden door aanvaring met het S. S. „Merida" vergaan is, vrijgesproken.

Deze schipper was in staat van beschuldiging gesteld; tegen den gezagvoerder van de „Merida" was echter geen vervolging ingesteld.

Brionplein.

Naar wij vernemen, zal eerlang het photographisch atelier van Soublette & Fils op het Brionplein verdwijnen. Bij het steeds toenemend verkeer aldaar was dit een leelijke sta-in-den-weg, zoodat de opruiming van dat gebouw, een goede verbetering zal zijn, zoowel in het voordeel van een goede verkeersregeling, als om ruimte te winnen voor de vracht der schepen, die van Punda, aldaar aan wal kan gebracht worden, Naar wij vernemen, heeft de heer Soublette het huis aan het Gouvernement cadeau gedaan,

Ook zal naar alle waarschijnlijkheid de politiewacht daar verdwijnen, en voor een betere en meer moderne plaats moeten maken; hetgeen zeer zeker zal ten goede komen, zoowel aan de verfraaiing van het Brionplein als aan het prestige der politie-macht.

Gevecht in de gevangenis.

Maandagmiddag is in het Hospitaal St. Elisabeth binnengebracht een Engelschman, die bij een gevecht in de gevangenis gewond was.

Vechtpartij.

Dienzelfden avond werd in het Hospitaal binnen gebracht een zekere vrouw L. wonend op den Berg, Otrabanda, die door een onbekende, naar men zegt, deerlijk met een mes mishandeld is. De dader is gevangen genomen.

Globetrotter.

Gisteren hadden wij het genoegen op ons redactie-bureau te ontvangen den globetrotter Armando Arafilian, Armeniër van geboorte. Hij is reeds 20 jaar en 7 maanden op reis, en heeft voor een groot gedeelte te voet, de vier werelddeelen Europa, Afrika, Azië en Australië doorkruist. Ruim 50.000 KM heeft hij te voet afgelegd. Van hier denkt de wereldreiziger naar Maracaibo te vertrekken, om vandaar te paard de Cordilleras over te trekken naar Colombia, en vandaar verder Zuid-America door te reizen. Hij verzamelt gegevens over land- en volkenkunde en zal later een boek publiceeren over zijn reizen.

Verplaatsing der Koningin Emmabrug.

Met het oog op de verplaatsing van de Koningin Emmabrug aan de zijde van punda, was van af Zaterdagavond 6 uur het verkeer over gemelde brug gestopt.

Onder de leiding van den Directeur van Openbare Werken en Ir. W. Huizinga van de Cristiani & Nielsen Beton Mij. liep het werk der verplaatsing vlot van stapel. Tegen middernacht was feitelijk het werk zoo goed als klaar, en Zondagmorgen ten 5 uur was de brug wederom geopend voor het verkeeer.

Geslaagd

Voor het Praktijkdiploma Engelsche Handelscorrespondentie, uitgereikt door de Vereeniging van Leeraren in Talen en Handelscorrespondentie te Amsterdam de jongeheer A. J. Maduro, alhier.

Onze gelukwenschen.

Uitvoer.

Gedurende het 4de kwartaal 1927 is uitgevoerd voor een waarde van f 34.701.729, hetgeen voor het geheele jaar 1927 maakt een waarde van f 134.584.229.

Aan aloë is uitgevoerd voor	f.	37.486
cokes	„	7.750
dividivi	„	15.817
geitenvellen	„	8.691
hoeden (stroo)	„	82.593
huiden	„	11.547
kantwerk	„	5.000
olie (Diessel)	„	1.014.497
„ (Gas)	„	2.259.583
„ (Gasoline)	„	11.018.358
„ (Machine)	„	355.205
„ (Petroleum)	„	95 250
„ (Residu)	„	15.358.134
„ (Ruwe)	„	1.922.603
„ (Smeer)	„	1.711.622
Phosphorzure kalk (1ste)	„	504.386
steenkolen	„	243.769
zout	„	21.313

In dank ontvangen

van de Firma S. E. L. Maduro & Sons, een nieuwe tijdtafel der Red D. Line, en het verslag over het 52ste huishoudelijk jaar der Curaçaosche hypotheekbank.

Excursie-Aruba.

Van avond vertrekt het S. S. „Merida" met excursisten naar Aruba, om Dinsdagmorgen weer terug te keeren. Een voorspoedig reis en veel genoegen op Aruba.

Naar wij vernemen bestaat er veel enthousiasme op Aruba voor de eindmatch om den La Fama beker.

Ds. J. van de Pol.

Gisteren had de bevestiging plaats van Ds. J. v. d. Pol.

Auto-verkeer.

Nauwelijks een week in dienst, heeft de militaire politie reeds een aanmerkelijke verbetering weten te brengen in het auto-verkeer, zoowel op het Brionplein als in de straten.

Laten wij hopen dat hiermee het tijdperk dat de auto de schrik van wegen en straten was, zij afgesloten. Van zelf zal het aantal auto-ongelukken thans verminderen en zullen de burgers met meer gerustheid de straten kunnen passeeren.

Ontploffing in het dok.

Zeven dooden, velen gewond.

Woensdagmiddag heeft wel het ernstigste ongeluk plaats gehad, dat wij hier sinds jaren beleefd hebben, — een ongeluk dat verschillende families in diepen rouw gehuld heeft.

Zondagmorgen was de olietanker „Chepita" van de C. S. M. in het dok gegaan. Woensdagmiddag, even voor half vijf, weerklonk er plotseling een reusachtig zware knal, die door de geheele stad, Pietermaai, Otrabanda. Scharloo enz. gehoord werd. De stad dreunde en daverde ervan.

In de „Chepita" had een ontploffing plaats gehad; naar men zegt waren het er twee, misschien zelfs drie. Naar wij uit goede bron vernomen hebben, had de ontploffing plaats in de olietanks, ter hoogte van midscheeps aan stuurboordzijde. De oorzaak ervan is nog onbekend. Men spreekt ervan dat bij het lasschen vonken in de tanks gevallen zijn, die naar het schijnt niet gasvrij waren. Door de ontploffing ontstond er brand in de tanks, die met foamite gebluscht werd en omstreeks 8 uur gedoofd was. De „Samson" en „Neptunus" verleenden daarbij hulp. Het schip is zoo goed als uit mekaar geslagen; de zijwand werd tegen het dok aan gedrukt en de bodem omlaag geslagen. Het dek werd omhoog gezet, terwijl het trunkdek over een lengte van ongeveer 25 Meter over den kop geslagen werd. Het geheele dok is zwaar beschadigd, terwijl alle electrische apparaten verbrand zijn.

Doch wel het ergste en het treurigste is, dat er zooveel arme menschenlevens mee gemoeid geweest zijn. Een der dokbazen, W. van Dijk, werd gevonden met een zware snee in den hals, een oog uit het hoofd en gedeeltelijk verbrand. Hij werd naar het Sanatorium vervoerd. Naar wij vernemen bestaat er een goede kans dat hij behouden zal blijven.

Een Curaçaosche werkman R. Isidora z. n. Martinus, die enkele jaren bootsman op de „Samson" was, is beklemd geraakt tusschen de huid van het schip en het dok, en was blijkbaar op slag dood. De hollandsche ketelmaker J. C. van Luyk werd dood in een tank gevonden met ingeslagen hersens. Hij laat een weduwe met 3 kinderen na. Een andere hollandsche werkman De Ruyter werd met verbrijzeld been tusschen de pijpleidingen gevonden.

De hollandsche werkman W. Haashakker werd deerlijk gewond en verbrand tot onkenbaar wordens toe, — zijn gelaat was pikzwart naar het Hospitaal vervoerd, waar hij de laatste H. H. Sacramenten ontvangen heeft en Donderdag morgen overleden is. Nog 5 andere zwaar gewonden werden eveneens naar het Hospitaal vervoerd, waarvan echter Donderdag een ontslagen is. De twee dooden van Luyk en Martinus zijn naar het Sanatorium vervoerd.

Donderdagmorgen omstreeks 6 uur werd bij het dreggen nog het lijk gevonden van een Curaçaoschen jongen van ongeveer 15 jaar, Gilberto de Lanoy; omstreeks 12 uur werd het lijk opgevischt van een engelschen werkman Silly van Barbados; en omstreeks 3 uur van den hollandschen werkman Nagelkerke. Vrijdag is nog gevonden het lijk van den Surinaamsche werkman Krente. die, naar men zegt, het apparaat vasthield.

In 't geheel zijn er dus 7 dooden.

De dokmeester had zich juist even verwijderd; terwijl nog een paar werklieden zich juist bij den dokter bevonden, omdat zij een stukje ijzer in het oog gekregen hadden, toen het ongeluk gebeurde, juist op de plek waar zij enkele minuten geleden hun makkers hadden achtergelaten.

Onder zeer veel belangstelling zijn Donderdagavond de slachtoffers van Luyk, Martinus, Haashakker en Silly begraven. De andere zijn Vrijdagmorgen begraven.

Verschillende anderen werden nog over boord geslingerd, — sommigen hoog in de lucht, tot boven de masten, doch bekwamen gelukkig geen ernstige verwondingen.

Onmiddelijk nadat de ontploffing had plaats gehad waren Z. E. Gouverneur, kaptein Borren, de Procureur Generaal, Mr. van Dijk, en het personeel van de Isla ter plaatse om hulp aan te bieden.

De Procureur Generaal heeft ter plaatse aangekomen de terreinen laten afzetten. De zaak is in handen van den Rechter-Commissaris gesteld voor gerechtelijk onderzoek. Wonder boven wonder, dat er nog niet meer ongelukken te betreuren zijn, daar er ongeveer 100 man in het dok werkzaam waren.

Wij betuigen bij dezen onze hartelijke deelneming aan de Directie der Mij. doch vooral aan de diep-bedroefde families der zoo jammerlijk omgekomen slachtoffers.

Uit het Buitenland

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

Hoe de Kerk bestolen wordt.

Wederom de valsche berichtgeving.

De kathedraal van Ciudad Victoria in den staat Tamaulifas, zoo wordt uit Mexico-stad gemeld, is onteigend en in een school veranderd.

De *Excelsior* meldt, dat de staat reeds voor een waarde van 120 millioen gulden aan gebouwen ontroofd heeft aan de Kerk. Alleen in het laatste jaar zijn 14.000 kerken ter waarde van 73 millioen pesos onteigend.

Een nieuwe order der regeering gelast de onteigening van alle particuliere gebouwen, waarin „onwettige godsdienstige handelingen" plaats grijpen.

Bevestigd wordt, dat het Christusbeeld, geplaatst op een heuvel van den Staat Guanajuato, op het aardrijkskundig middelpunt des lands, met dynamiet verwoest werd door Calles' troepen.

Z. D. H. Mgr. Orozco is er in geslaagd een herderlijken brief te publiceeren, waarin de aartsbisschop Calles' beweging weerlegt als ware hij „leider van verleiding en rebellie".

De prelaat is te midden van zijn kudde in de bergen van Jalisco gebleven, ofschoon er een prijs op zijn hoofd gesteld is, en een heel leger probeert hem te vangen.

De aartsbisschop schrijft: „Ik ontken alle lasterlijke aantijgingen, dat ik zou aansporen tot opstand. Nooit heeft men daar eenig bewijs van geleverd en de bewering kan weersproken worden door duizenden die getuigen waren van mijn tegenovergestelde handelwijze".

Men herinnert zich hoe mr. Charles Marcil, oud-ondervoorzitter van het Canadeesch Lagerhuis van de regeering had geëischt, dat zij te Mexico zou aandringen op de terugroeping van den Mexicaanschen consul-generaal in Canada, die de katholieken had beleedigd.

Nu wordt gemeld, dat deze consul, „volgens eigen wensch", heengaat om een anderen post te bezetten.

Een bericht uit Mexico (stad) behelst, dat de politie aldaar een complot op het spoor gekomen is. Als gevolg van de arrestatie van een R. K. priester kwam een samenzwering aan het licht, welke ten doel had president Calles en oud-president generaal Obregon (de officieele candidaat voor het presidentschap) te dooden. Ook werd in het huis van den gearresteerde een groote hoeveelheid propaganda-literatuur gevonden, uitgaande van de Liga voor Godsdienstvrijheid.

Bovenstaand fraais is weer een van de lasterlijke berichten, door de Mexicaansche regeering verspreid, om een voorwendsel te hebben voor de katholieken-vervolging.

MODEL-WERKGEVERS.

Te Parijs is overleden de heer Cognacq, stichter der ook in Nederland zeer bekende Samaritaine.

Een rijk man, millioenen rijk!

Dit zou echter geen voldoende reden zijn hem hier te gedenken. Want geld, al jaagt de massa er achter heen is geen distinctief. Neen, „c'est la charité qui est en deuil", schrijft de Figaro.

De naastenliefde rouwt.

Er zouden kolommen noodig zijn om te vermelden wat hij deed, hij en zijn trouwe gade, die twee jaar geleden stierf.

Iederen morgen, tot op haar hoogen ouderdom, was zij het eerst in de reuzen-magazijnen en het laatst ging zij er uit. En een op den grond gevallen touwtje raapt zij op.

Uit hebzucht?

Geenszins. Zij en haar man hadden de helft van hun zaak — honderd millioen kapitaal, — aan hun personeel afgestaan en 65 procent der jaarlijksche opbrengsten was voor dit personeel.

De overige 35 pct. dienen ter bekostiging van de verschillende stichtingen. Voor zich zelf hielden zij niets.

Neen, zij had plichtsbetrachting en wist wat het beteekende een zaak groot te maken, te beheeren, groot te houden. Dat gaat niet met nonchalance in de hemdsmouwen, laat maar waaien en 't gaat-toch-wel-systeem.

Klein waren zij begonnen, vijftig jaren geleden, een winkeltje „De Kleine Winst", mijnheer Cognacq en juffrouw Jay, beiden bedienden in andere magazijnen.

En 't is goed gegaan. Ze wisten hun bekwame medewerkers te kiezen en ze gingen voor in arbeidszin.

Maar nu, zij hadden geen kinderen, hun groote smart. Juist als hun concurrenten de Boucicant's van de Bon Marché, concurrenten ook in de liefdadigheid.

En om nu een idee te geven van die liefdadigheid.

De stichting Cognacq-Jay is bekend. Ieder jaar 97 prijzen van 25.000 francs en 203 van 10.000 francs voor groote gezinnen, d.w.z, vier en een half millioen francs per jaar.

Dat is 't voornaamste — niet alles.

Bij Rueil ligt een huis Cognacq waar de jonge moeders van z'n personeel en hun kleine popjes, waar ook weer de ouden, hun kracht en verhaal kunnen vinden. En zoo is er zooveel — nooit deed men op hun beurs te vergeefs een beroep voor goede dingen.

Het zou wel eens aardig zijn te weten of er ergens een voorbeeld van van 'n socialistisch kapitalist is, die zich evenzoo gedroeg.

De verschillende stichtingen Cognacq-Jay: maternité, zuigelingenzorg, goedkoope woningen, inrichting van ambachtsonderwijs, rusthuis, waarvan in de eerste plaats het uit bijna 7000 employé's bestaande personeel van de „Samaritaine" profiteert, vertegenwoordigen hiernaast nog ettelijke tientallen millioenen.

„Wij houden het beste voor ons: de vreugde van te geven."

Deze vreugde verborg een diepe droefheid: de droefheid zelf geen kinderen gehad te hebben. In zijn uiteenzetting van het doel van zijn prijzen voor de talrijke gezinnen, schreef de heer Cognacq: „Het leven te verlaten zonder kinderen na te laten, dat is niet sterven, dat is niet geleefd te hebben."

Dit was de diepe droefheid van een voorbeeldig leven en een voorbeeldig huwelijk.

EEN VOORTDUREND GEVAAR VOOR DEN WERELDVREDE.

Sommigen verbazen zich over de geringe resultaten, welke te Genève worden bereikt. De eene ontwapeningsconferentie na de andere mislukt. Ontwapening is eigenlijk het woord niet, want hieraan is men nog lang niet toe.

Eerst moeten de kwesties van veiligheid en arbitrage worden opgelost. En hiervoor kan men maar geen weg vinden, dien allen willen opgaan.

Vooral aan de Engelschen wordt hiervan de schuld gegeven. Wij hebben het door mr. Limburg, meermalen voor Genève afgevaardigd, eens anders hooren verklaren. Men moet niet vergeten, zeide deze bekwame politicus, dat Engeland de meest kwetsbare punten heeft, dubbel waakzaam moet zijn voor zijn veiligheid en dat, vooral door het optreden van Rusland, de wereld nog in voortdurend gevaar verkeert.

Door het optreden van Rusland.

Weet men dat dit land, dat geheel de wereld door in alle socialistische vereenigingen, in alle legers en in alle departementen zijn cellen heeft gebouwd, reeds een leger op de been kan brengen van 16 millioen soldaten? Weet men, dat de communisten van Moskou druk bezig zijn, nu al twee jaren lang, om dat reuzenleger te vormen en uit te rusten?

In elk geval weten de diplomaten het en zijn dezé dubbel voorzichtig bij de beraadslagingen in Genève.

Rusland speelt de valsche rol.

Het heeft nu in de Volkenbondscommissie voorgesteld, om maar aanstonds over te gaan tot algeheele ontwapening. Maar zijne regeerders weten wel, dat het veiligheidsvraagstuk vooraf moet gaan. En dat dit uiterst moeilijk is, mede door hun revolutionnair optreden.

Natuurlijk zijn er ook nog andere krachten aan het werk. Van de oude diplomatie geldt het spreekwoord van den vos en zijn haren, en Mussolini droomt van den roem der Romeinsche keizers.

Maar de communisten zijn toch de voornaamste spelbrekers.

Geheel de wereld wordt door deze consequente marxisten bedreigd. Hun uitgesproken doel is immers de wereld-revolutie. En men schrikt bij de gedachte, dat zij in de tien jaren van hun Russisch bewind zich stelselmatig zóó hebben toegerust, dat zij 16 millioen soldaten op de been kunnen brengen.

Dit is niet alleen een voortdurende bedreiging van den wereldvrede, maar ook een gevaar voor de gansche Europeesche beschaving.

Zij, die de beteekenis van de communistische beweging schatten naar het ledental en de kracht hunner partijen, vergissen zich deerlijk. De kracht zit in Rusland, 'n staat met een millioenenbevolking, geheel in de macht van de communisten. En deze macht vindt steun in de kleine, maar actieve cellen, over geheel Europa verspreid. Barst de bom, komt het eindelijk tot den oorlog, dan ontpoppen zich uit deze cellen de verraders en zal het communistenleger gemakkelijker spel hebben, dan men denkt.

Een gevaar voor de geheele Europeesche beschaving! Laat men er zich wel rekenschap van geven wat dit zeggen wil en dubbel waakzaam zijn.

De socialisten — het wordt overal bewezen — kunnen de communisten niet tegenhouden. Waar socialistische organisaties zijn doorgedrongen, daar volgen de communisten vanzelf. Het zit in de consequentie van de leer. Alleen de katholieke vakbeweging zal in staat zijn, weerstand te bieden. Haar versterken en uitbreiden, is de beste maatregel van sociale veiligheid.

De heeren in Genève willen dit natuurlijk niet zien. Haat verblindt, en Loge-haat tegen de Kerk is het, die in Genève nog een groote rol speelt.

Maar laten wij voor ons, ieder naar de mate zijner krachten, laten alle katholieken van de wereld in socialen zin aaneensluiten en het veiligheidsvraagstuk is opgelost!

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar & Beleenbank van Curaçao beleend van den **2n Juli 1926**, *onder* **No. 1131 O.** *tot en met* **No. 9582 O.** *zal plaats hebben op Donderdag den* **29n. Maart** *a.s. 's morgens ten* **9 uur** *en volgende Donderdagen.*

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 31 Maart.

De Voorzitter

6 *H. J. COHEN HENRIQUEZ.*

Bekendmaking.

Ondergeteekende brengt ter algemeene kennisse, dat vanaf heden het verkeer met rij-en voertuigen met een hoogere as-belasting dan van 1500 K. G. over de Rifbrug alhier verboden is.

Willemstad, 26 Maart 1928

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie,

3—2 *M. VAN DIJK.*

Dankbetuiging.

Ondergeteekende betuigt langs dezen weg zijn oprechten dank aan den eminenten dokter Quadecker en den grooten chirurg Dr. Boogaart, die na God hem de gezondheid hebben weergegeven. Evenens aan de Eerw. Zusters van het Hospitaal St. Elizabeth en in 't bijzonder aan de Eerw. Zuster Martinia voor haar liefderijke behandeling en ten slotte aan alle personen die hem hun atentie betoond hebben gedurende zijn ziekte.

Curaçao 22 Maart 1926.

3—3 *JAN VAN ECKS.*